

גמ"ר 3327/09/21 - מדינת ישראל נגד שרין עואד

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

02 מרץ 2023

גמ"ר 3327-09-21 מדינת ישראל נ'
עואד

לפני כבוד השופט גיל קרזבום
בעניין: המאשימה

מדינת ישראל

נגד

שרין עואד

הנאשמת

#3#

גזר דין

כתב האישום בו הורשעה הנאשמת

1. בתאריך 09/01/2022 הורשעה הנאשמת בכתב אישום מתוקן בעבירות של גרימת מוות ברשלנות - עבירה לפי סעיף 64 + 40 לפקודת התעבורה, וסטייה מנתיב נסיעה בניגוד לתקנה 40(א) לתקנות התעבורה.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן בתאריך 19/12/19 בשעה 17:40 נהגה הנאשמת ברכב פרטי מסוג יונדאי מספר רישוי 6074812 בכביש 79 מכיוון כללי שפרעם לכיוון ביר אלמכסור. הכביש הינו כביש בין עירוני, שני נתיבי נסיעה בכל מסלול, כאשר שני המסלולים מופרדים על ידי אי תנועה בנוי ובצדי הכביש קיימים שוליים וגדרות, והמהירות המותרת במקום הינה 90 קמ"ש.

באותה עת עמד המנוח מר י"א ז"ל יליד 1954 (להלן: "המנוח") בק"מ 14.2 של הכביש לפני רכבו מסוג שברולט שהיה בעצירה בשול הימני בכיוון נסיעת הנאשמת. הנאשמת סתתה עם רכבה ללא כל סיבה מוצדקת שמאלה ולאחר מכן סתתה בצורה חדה ימינה לעבר השול הימני ופגעה עם חזית רכבה במנוח אשר נמחץ בין שני הרכבים (להלן: "התאונה"). כתוצאה מהתאונה נגרמו למנוח חבלות קשות ומותו נקבע במקום התאונה. כמו כן נגרמו נזקים לשני כלי הרכב.

התאונה, מותו של המנוח ונזקי הרכוש נגרמו בשל נהיגתה הרשלנית של הנאשמת אשר לא הייתה ערה לדרך

עמוד 1

בכיוון נסיעתה ונהגה ברשלנות ולא כפי שנהג מן היישוב היה נוהג בנסיבות העניין.

ראיות לעונש מטעם המאשימה

2. הוגש גיליון הרשעות תעבורה של הנאשמת (ת/1). הנאשמת נוהגת משנת 2012 ולחובתה 3 הרשעות קודמות בעבירות של טלפון, וסטייה מנתיב נסיעה תוך הפרעה לתנועה. העידה גם בתו של המנוח, הגב' א"א, על האסון שפקד אותם, על כך שחיהם השתנו ללא היכר, שאביה המנוח כבר לא ילווה אותה בחתונתה הקרובה ולא ייטול חלק בחייהם, לא יראה את נכדיו ועמוד השדרה של המשפחה כבר לא קיים. עוד ציינה, כי מותו של אביה זכרונו לברכה, נגרם כתוצאה מרשלנותה של הנאשמת והביעה תקווה שרישיונה יישלל לתקופה משמעותית והיא תלמד את הלקח.

ראיות לעונש מטעם ההגנה

3. מטעם ההגנה הוגשו מכתבי המלצה, תעודת הוראה ואישור העסקה (נ/1).

טיעוני המאשימה לעונש

4. בטיעוניה לעונש הדגישה המאשימה את הפגיעה הקשה והחמורה בערך החברתי המוגן, שהינו קדושת החיים ושלמות הגוף. אשר לנסיבות ביצוע העבירות ציינה, כי התאונה אירעה באור יום בכביש תקין ורחב, בעל שדה ראייה פתוח. בשעת התאונה תנאי הראות היו טובים והכביש היה תקין, כך שלא הייתה כל מניעה להבחין ברכב המנוח שעמד בשול, ולא הייתה לנאשמת כל סיבה לסטות מנתיב נסיעתה. עם זאת, נוכח העובדה שמדובר בשול צר (שרוחבו כ- 2.8 מטרים), ונוכח גרסת אחד העדים לפיה רכבו של המנוח בלט מעט לתוך הכביש, סברה המאשימה כי נכון לסווג את רשלנותה של הנאשמת כרשלנות המצויה ברף חומרה בינוני. המאשימה הפנתה להעדר עבר פלילי של הנאשמת, ולעברה התעבורתי כמפורט לעיל. עוד הפנתה לנסיבותיה האישיות של הנאשמת כעולה מתסקירי שירות המבחן, לירידה החמורה בתפקודה הכללי ובמצבה הנפשי, ולעובדה שהתאונה השפיעה עליה קשות והיא סובלת מרגשות אשם כבדים. המאשימה הדגישה את תוצאותיה הקשות של התאונה, שהביאה למותו של המנוח, וכן למצוקה ולנזק שנגרמו למשפחתו. לטענת המאשימה יש להעדיף את האינטרס הציבורי על פני נסיבותיה האישיות של הנאשמת. בכל הקשור למדיניות הענישה, הפנתה לפסיקה רלוונטית, וטענה למתחם עונש הולם אשר נע בין 12 ל- 24 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, ופסילה בפועל שבין 8 ל- 15 שנים, פסילה על תנאי ופיצוי כספי למשפחת המנוח. לאור כל האמור לעיל, ביקשה להטיל על הנאשמת מאסר בפועל לתקופה המצויה בין הרף הבינוני לרף התחתון של המתחם כפי שנקבע.

טיעוני ההגנה לעונש

5. ב"כ הנאשמת הפנתה להודאתה המידית של הנאשמת וללקיחת האחריות. הפנתה לנסיבותיה האישיות

של הנאשמת כעולה מתסקירי שירות המבחן, לעובדה כי מדובר בנאשמת המנהלת אורח חיים נורמטיבי, בת 35, עובדת לפרנסתה כמורה לשל"ח וידיעת הארץ, נשואה ואם לתינוקת. הדגישה את השיהוי הניכר בהגשת כתב האישום, והעובדה שמדובר בתאונת דרכים אשר אירעה לפני למעלה מ-3 שנים. טענה להיעדר מסוכנות מצד הנאשמת, ובהקשר זה הפנתה לשיהוי שבהגשת כתב האישום, ולעובדה שלא התבקשה הארכה של פסילתה המנהלית, וכן לא התבקשה פסילתה עד תום ההליכים. בכל הקשור לנסיבות ביצוע העבירות, ציינה כי מדובר ברשלנות רגעית המצויה ברף החומרה הנמוך. בנוסף, הדגישה את עברה התעבורתי המקל, והעובדה שמדובר בתאונה ראשונה בחייה. בהתאם, ביקשה למקם את עונשה של הנאשמת ברף התחתון של המתחם אשר נע בין 6 חודשי מאסר בעבודות שרות ל-8 חודשי מאסר. בכל הקשור לרכיב הפסילה, ביקשה להטיל את פסילת המינימום. לאור כל האמור לעיל, ביקשה לאמץ את המלצות שירות המבחן, לסטות ממתחם העונש ההולם ולהטיל על הנאשמת צו שירות ביהיקף של 400 שעות וצו מבחן לתקופה של שנה וחצי.

6. הנאשמת עצמה בכתה במעמד הטעונים לעונש, וסיבלה ניכר. הנאשמת ביקשה להקל עמה ולהתחשב בהיותה אם לתינוקת הזקוקה לה. ביקשה את רחמיו של בית משפט.

תסקיר שירות המבחן

7. בתסקירי שירות המבחן פורטו בהרחבה נסיבותיה האישיות של הנאשמת. מהתסקיר עולה כי הנאשמת מקבלת אחריות על התוצאות הטרגיות של התאונה, ביטאה תחושות קשות של אשמה, הביעה חרטה עמוקה וגילתה אמפטיה למנוח ובני משפחתו. כגורמי סיכוי, שירות המבחן מנה את העובדה שמדובר בנאשמת אשר ערה לחומרת העבירות, מביעה חרטה ובושה, מוכנה לשאת בתוצאות מעשיה, משתפת פעולה עם שירות המבחן, והעדרם של דפוסי חשיבה או התנהגות עבריינים. שירות המבחן העריך כי ענישה בין כותלי הכלא עלולה לחבל ביכולותיה התפקודיות מעצם החשיפה המוגברת לתת תרבות עבריינית. בנוסף, שירות המבחן העריך כי ללא טיפול רגשי מעמיק בפוסט-טראומה ממנה הנאשמת סובלת, קיים סיכון להתדרדרות במצבה. עוד צוין, כי הנאשמת נמצאה מתאימה לטיפול במסגרת קבוצה טיפולית, והיא מעוניינת בכך. כגורמי סיכון, שירות המבחן ציין את העובדה שמדובר באירוע קשה שהביא למותו של אדם. לאור כל האמור לעיל, הומלץ על הטלת צו שירות ביהיקף של 400 שעות, צו מבחן לתקופה של שנה וחצי, והטלת פיצוי כספי למשפחת המנוח.

חוות הדעת הפסיכיאטרית

8. מחוות הדעת הפסיכיאטרית עולה כי מדובר בנאשמת אשר סובלת מהפרעת דחק פוסט טראומטית, בעקבות מעורבותה בתאונת הדרכים. צוין, כי תחושת האשמה תואמת התמודדות עם טראומה שאינה מעובדת. עוד צוין, כי קיימת תובנה למצבה הנפשי, והומלץ על טיפול ומעקב פסיכיאטרי לעיבוד הטראומה.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות

9. מחוות דעת הממונה על עבודות השרות עולה כי הנאשמת נמצאה מתאימה לריצוי מאסר בדרך זו.

דין

קביעת מתחם העונש ההולם

10. פרק ו' סימן א' 1 לחוק העונשין דן בהבניית שיפוט הדעת השיפוטי בענישה (סעיפים 40א-טו) וקובע, בין היתר, כי העיקרון המנחה בגזירת הדין הינו עקרון ההלימה, קרי: קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמתה של הנאשמת ובין סוג ומידת העונש המוטל עליה. ראשון השיקולים הוא הלימה ואחריו שיקום, הגנה על שלום הציבור, הרתעה אישית והרתעת הרבים. בשלב ראשון יש לקבוע את מתחם העונש ההולם, אשר נגזר מחומרת העבירה ונסיבות ביצועה, הערך החברתי עליו יש להגן, מידת הפגיעה בערך זה ומדיניות הענישה הנהוגה ביחס לאותה עבירה. יובהר, כי על המתחם להתייחס למקרה הנדון ולא לעבירות דומות באופן כללי.

הערכים המוגנים

11. הערך המוגן בעבירות תעבורה ותאונות דרכים בפרט, הינו זכותם של המשתמשים בדרך לעשות בה שימוש באופן בטוח.

הערך המוגן בעבירה של גרימת מוות ברשלנות הינו "קדושת החיים". מושג אשר אינו זקוק לפרשנות והרחבה. במקרה זה המנוח, איבד את חייו לשווא. הקטל בכבישי הארץ שהינו מכת מדינה מזה שנים רבות וחומרתה של עבירת גרם מוות ברשלנות הפוגעת בערך המקודש של קדושת החיים, הובילו את בתי המשפט פעם אחר פעם למסקנה, כי הענישה המחייבת הינה מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח.

הנאשמים בעבירה זו הינם לא פעם אנשים נורמטיביים, שגם עולמם חרב עליהם לאחר שגרמו למותו של אדם אחר. עם זאת לא מתקיימת סימטריה בין סבלו של הנאשם בעבירה לסבלה של משפחת הקורבן. בהטלת עונש המאסר על מי שגרם ברשלנות למותו של אדם בתאונת דרכים מובעת עמדה ברורה כנגד נגע תאונות הדרכים והגנה על ערך קדושת החיים. כדברי בית המשפט העליון למשל ברע"פ 2996/13 ניאזוב נ' מדינת ישראל: "הם משקפים את הצורך במאבק בקיפוח חיי אדם בדרכים, המהוה, למרבה הצער, תופעה שכיחה במחוזותינו, ומדיניות הענישה משקפת את היחס לקדושת חיי אדם. האמת תורה דרכה, כי הענישה במקרי גרימת מוות ברשלנות בגדרי תאונות דרכים או תאונות אחרות היא אתגר קשה, שכן עסקינן ככלל בנאשמים נורמטיביים שמעדו והתרשלו בהיסח הדעת של רגע, וחרב עולמן של שתי משפחות; בראש וראשונה, וברמה עילאית, של משפחת הקרבן שקופדו חייו בשל רשלנות; אליה נכמר הלב. אך במרבית המקרים ישנה גם טראומה לפוגע ולמשפחתו, לא רק בשל הענישה אלא בשל המעשה, ומאמינים אנו איפוא כי הנאשמים מתייסרים אף הם, בכלל וגם בפרשה שלפנינו. כפי שאמרו

זאת בתי המשפט הקודמים בתיקים אלה שלפנינו, מלאכת גזירת הדין בכגון דא קשה היא מן הרגיל, וכדברי הנשיא שמגר בר"ע 530/84 שפר נ' מדינת ישראל, פ"ד לח (4) 162, 163. '...שאנו דנים בעבירה שאינה כרוכה בפגמים מוסריים או בשחיתות, אלא ביטויה כידוע לכולנו, באופן התנהגותו של האדם הנוהג ברכב'. מכל מקום, בנסיבות אלה של אבדן חיים, לעובדת מותם של הקרבנות ולקדושת חייהם נודעת חשיבות רבה בענישה; עוד משכבר הימים כתב מ"מ הנשיא זילברג (ע"פ 211/66 שפירא נ' היועץ המשפטי לממשלה, פ"ד כ (3) 375, 382 (1966)) דברים אלה שלא פג טעמים: 'לי נראה כי הוראת המינימום האמורה בסעיף 64 של פקודת התעבורה (נוסח חדש) באה לטעת בלב האזרח יחס של הכרת כבוד מיוחדת בפני קדושת החיים, ולכן משהוכחה רשלנותו של הפוגע הממית שומה עלינו להטיל עליו עונש מאסר, חוץ אם אשמתו היא כקליפת השום ממש - דבר שלא אירע במקרה שלפנינו"'.
מובן שקיים גם הערך המוגן הקשור בנזקים הכלכליים הכבדים שנגרמו לכל המעורבים, וכן ההכבדה הכספית הנגרמת למדינה ולציבור כתוצאה מתאונות הדרכים.

נסיבות ביצוע העבירות

12. התאונה, ומותו של המנוח, נגרמו באשמתה של הנאשמת, וכתוצאה מנהיגתה הרשלנית, שהתבטאה בכך, שלא הייתה ערה לדרך בכיוון נסיעתה ונהגה ברשלנות ולא כפי שנהג מן היישוב נוהג בנסיבות העניין.

13. תוצאות התאונה קשות ביותר. אדם איבד את חייו. אין לתאר את התהום שנפערה בחיי משפחת המנוח כתוצאה מהאבדן הכבד והשלכותיו הרות הגורל. מעגלי האבל רבים, החל מבני משפחה מקרבה ראשונה, כלה בבני משפחה נוספים וחברים, ואין מזור. כפי שעולה מדברי בתו של המנוח, חייהם השתנו ללא היכר, המשפחה אבלה על מותו של המנוח והעצב הרב מלווה אותם בכל עת.

14. הסיבה לסטיית הנאשמת מנתיב נסיעתה אינה ברורה, והנאשמת עצמה לא סיפקה כל הסבר לכך. לשיטת המאשימה מדובר ברשלנות ברף הבינוני, זאת בהתחשב בעובדה שהשול במקום היה צר ורכבו של המנוח בלט מעט אל תוך נתיב הנסיעה. לשיטת ההגנה מדובר ברשלנות רגעית שיש למקמה ברף הנמוך.

השאלה האם מדובר ברשלנות ברף הבינוני כפי טענת המאשימה או ברף הנמוך כפי עמדת ההגנה, אינה פשוטה. לצורך קביעת רמת הרשלנות יש לבחון את נסיבות גרימת התאונה, קרי האם מדובר ברשלנות רגעית או רשלנות נמשכת, האם התלוו לרשלנות זו עבירות תעבורה נוספות, והאם ישנו אשם תורם מצד המנוח או צד ג'. עוד התייחסו בתי המשפט למספר הנפגעים כאלמנט לקביעת העונש.

מחד הנאשמת סתה מנתיב נסיעתה ללא מתן כל הסבר לאותה סטייה. מאידך, לא הובאו נסיבות מחמירות, בעוד שאין מחלוקת בין הצדדים כי השול במקום הינו צר, ורכב המנוח בלט במעט לנתיב נסיעת הנאשמת. כך גם אין להתעלם מהעובדה שמדובר היה בסטייה חדה ימינה ולא בסטייה מתונה שארכה מספר שניות. ראה בהקשר זה **בעפ"ת 62250-07-17 גולדברג נ' מדינת ישראל** שם הנאשם סטה מנתיב הנסיעה, עלה על המדרכה ופגע בהולכי הרגל

וגרם למותו של אחד מהם. שם נאמר בין היתר כי: "... אין ספק, כפי שקבע בית משפט קמא, כי נהיגתו הרשלנית של המערער הביאה לתוצאה הטרגית של גדיעת חיי המנוח וכי היה מקום להרשיעו בדין ולהשית עליו עונש. עם זאת, נראה כי התנהגותו של המערער נבעה מרשלנות רגעית, אובדן שליטה רגעי, או אי תשומת לב רגעי. אמנם, כל אלה עדיין באים בגדרה של רשלנות שגרמה למותו של אדם. יחד עם זאת, ובניגוד לקביעתו של בית משפט קמא דומה שאלה מצויים ברף הנמוך של רשלנות אף שתוצאתה היא טראגית וחמורה מאין כמוה".

15. במכלול הנסיבות אני סבור כי את רשלנותה של הנאשמת יש למקום במדרג חומרה המצוי בין הרף הבינוני לנמוך.

הפסיקה הנהוגה

16. מספר כללים מנחים הותוו בפסיקה באשר לענישה הראויה בעבירה של גרימת מוות ברשלנות בתאונת דרכים: האחד, העונש הראוי הוא מאסר בפועל ופסילה לתקופה משמעותית מלנהוג, זאת בעיקר לאור עקרון קדושת החיים והחובה להגן על ציבור המשתמשים בדרך. השני, נסיבותיו האישיות של הנאשם הספציפי. בהקשר זה הפסיקה מנחה לתת משקל נמוך יותר למרכיב זה, בשל העובדה, שתאונות דרכים נגרמות בדרך כלל על ידי אנשים נורמטיביים, והיסוד הנפשי נעדר כל כוונה פלילית. השלישי, מידת רשלנותו של הנאשם במקרה הנדון - ר' ע"פ 6755/09 אלמוג נ' מדינת ישראל, הגם שאין מדדים בדוקים למידת ההרתעה שבענישה מחמירה, ככל שהדבר נוגע לאנשים נורמטיביים, שבצעו עבירה, שיסודה הנפשי הוא רשלנות, נקבעה הלכה ברורה, לפיה הצורך להרתיע את ציבור הנהגים מחייב ענישה מחמירה הכוללת רכיב של מאסר בפועל - ראה רע"פ 548/05 לוי נ' מדינת ישראל (לא פורסם - 09.01.06 כב' השופט א' רובינשטיין). ראה גם רע"פ 5112/16 אברהם כהן נ' מדינת ישראל.

עם זאת, בית המשפט צריך להביא בחשבון גם את נסיבותיו האישיות של הנאשם, ובמקרים בהם הנסיבות האישיות חריגות ומיוחדות, יכול שתתקיים הצדקה להימנע מהטלת מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח - ראה רע"פ 1319/09 כהן משה נ' מדינת ישראל (בית משפט העליון - 13.5.09) וראה גם עפ"ת 1267-05-16 חיזגילוב נ' מדינת ישראל (מחוזי חיפה) וההלכות המפורטות שם.

17. שנים האחרונות אף נשמעת יותר ויותר הדעה לפיה יש לבחון את הצורך בהטלת מאסר בפועל ממש בעבירת גרימת מוות ברשלנות, בפרט במקרים בהם מדובר ברשלנות רגעית. ראה בהקשר זה דברי כב' הנשיא רון שפירא בעפ"ת 62250-07-17 גולדברג נ' מדינת ישראל: "...סבור אני כי הגיעה עת לבחון שוב מדיניות זו ולסטות ממנה, במקרים המתאימים. זאת בשים לב להוראות תיקון 113 לחוק העונשין במיוחד על רקע המסקנות הנלמדות מדו"ח...ועדת דורנר...ובמיוחד בעבירות שעניינן במעשה המוגדר כרשלנות...משתוקן החוק וניתן לשיקולי שיקום משקל משמעותי, יש להביא שיקולים אלו בחשבון גם כאשר מדובר בעבירה של גרימת מוות ברשלנות בתאונת דרכים...".

18. ברע"פ 5263/14 זוהר נ' מדינת ישראל, סטה הנאשם מנתיב נסיעתו, ופגע במנוח אשר החליף תקר

בגלגל בשול. על הנאשם הוטלו 10 חודשי מאסר בפועל ופסילה למשך 10 שנים. ביהמ"ש המחוזי קבע כי מדובר ברשלנות חמורה, אף אם היא הייתה רגעית והחמיר בעונשו של הנאשם ל- 16 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור נדחתה. **ברע"פ 3714/15 מלר נ' מדינת ישראל** הנאשמת פגעה ברוכב אופניים שנסע בסמוך לפס ההפרדה הצהוב של השול וגרמה למותו. חרף העובדה שהנאשמת הייתה בהריון בסיכון גבוה, ועל אף המלצת שירות המבחן קבע בית המשפט כי מצבה אינו מצדיק חריגה ממתחם הענישה והוטל עליה בין היתר 15 חודשי מאסר בפועל, 13 שנות פסילה בפועל ורכיבי ענישה נלווים. ערעור על חומרת העונש התקבל באופן שעונש המאסר הופחת ל-10 חודשי מאסר. בקשת רשות ערעור נדחתה.

ברע"פ 2955/12 פלונית נ' מדינת ישראל, הנאשמת סתה לשולי הכביש ופגעה בגדר הבטיחות ובעקבות כך סתה לנתיב הנגדי וגרמה למותה של נוסעת ברכב שהגיעה ממול ופציעתם של בן זוגה ושלושת ילדיה של הנאשמת שנסעו עמה. על הנאשמת הוטלו 10 חודשי מאסר בפועל בית המשפט המחוזי הקל בעונשה, בשל נסיבותיה האישיות החריגות והעמידו על 8 חודשי מאסר בפועל 12 חודשי מאסר על תנאי ופסילה למשך 10 שנים. בקשת רשות הערעור נדחתה. **עפ"ת (מחוזי חיפה) 62250-07-17 גולדברג נ' מדינת ישראל**, הנאשם שסטה עם רכבו לעבר המדרכה, פגע בשני עמודי בטון ועמוד רמזור וכן במנוח ובאשה נוספת שהמתינו בסמוך למעבר חציה שהיה במקום. על הנאשם הוטל בין היתר 8 חודשי מאסר ו-10 שנות פסילה בפועל. ערעור על חומרת העונש התקבל באופן שעונש המאסר עמד על 6 חודשים שירוצו בדרך של עבודות שירות. **רע"פ 1127/18 עבד נג'יב נ' מדינת ישראל**, הנאשם, בן 76, נרדם במהלך הנהיגה סטה מנתיב נסיעתו, חצה שול ימין ופגע באדם שעמד בצד הדרך בשל תקלה באופנוע עליו נהג. נקבע מתחם עונש הולם אשר נע בין 6 חודשי מאסר ועד 24 חודשי מאסר. על הנאשם הוטלו 12 חודשי מאסר בפועל, פסילה לצמיתות ופיצוי בסך 20,000 ₪ פיצוי. בית המשפט המחוזי דחה הערעור תוך שציין כי בהתחשב ברמת הרשלנות ובנסיבות האירוע, היה מקום לקבוע מתחם עונש הולם המתחיל בעשרה חודשי מאסר. בקשה לרשות ערעור נדחתה. **ברע"פ 2384/18 ניב דורה נ' מדינת ישראל**, הנאשם, הורשע בכך שנרדם במהלך הנסיעה, סטה לשול הימני ופגע ברוכב אופניים שנסע שם. הנאשם נדון ל-13 חודשי מאסר בפועל, 15 שנות פסילה ורכיבי ענישה נלווים. ערעור על חומרת העונש ובקשת רשות ערעור נדחו. **בע"פ (מחוזי חי') 41013-04-13 מיכל כרמון נ' מדינת ישראל** המערערת הורשעה בעבירות של גרימת מוות ברשלנות וסטייה מנתיב נסיעה, בכך שססתה ימינה ופגעה במשאיתו של המנוח אשר עמדה בשול הימני של הכביש. על הנאשמת הוטלו 11 חודשי מאסר בפועל. במסגרת הערעור קוצרה תקופת המאסר לשישה חודשים בעבודות שירות. **בעפ"ת (מחוזי חי') 1267-05-16 רוברט חיזגילוב נ' מדינת ישראל**, המערער הורשע בעבירה של גרימת מוות ברשלנות, בכך שנהג באוטובוס ציבורי ופגע ברכבו של המנוח שעמד על השול, ונגזרו עליו בין היתר עונשים של מאסר בפועל לתקופה של 9 חודשים. במסגרת הערעור על גזר הדין קוצרה תקופת המאסר לשישה חודשים בעבודות שירות. **בעפ"ת (מחוזי חי') 31207-08-12 טואפרה היתם נ' מדינת ישראל** המערער הורשע בעבירה של גרימת מוות ברשלנות, בכך שסטה מנתיב נסיעתו ופגע בילד שעמד ליד קיר (רח' ללא מדרכה), ונגזרו עליו 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, ופסילה מלהחזיק ברישיון נהיגה למשך 6 שנים.

המאשימה הפנתה למספר גזר דין: עפ"ג (מחוזי ת"א) 26904-04-14 **מדינת ישראל נ' תומר זוהר**, הנאשם היה מעורב בתאונה קטלנית שהתרחשה בנסיבות של סטייה לשול. נקבע מתחם עונש הולם בין 12 ועד 24 חודשי מאסר. על הנאשם נגזרו 10 חודשי מאסר בפועל ו-10 שנות פסילה בפועל. בערעור על קולת העונש, הוחמר עונשו ל-16 חודשי מאסר. בקשת רשות ערעור נדחתה. (רע"פ 5263/14). **גמ"ר 7744-03-21**

מדינת ישראל נ' וקסילשטיין, הנאשם היה מעורב בתאונת שגרמה למותו של אדם ברשלנות שנקבעה כרשלנות בינונית. נקבע מתחם עונש הולם אשר נע בין 12 ועד 24 חודשי מאסר בפועל, ופסילת רישיון נהיגה בין 8 ועד 15 שנים. בית המשפט חרג לקולה מהמתחם בשל נסיבותיו האישיות של הנאשם תוך שמת דגש על עברו הנקי, לקיחת האחריות הבעת החרטה ומצבו הנפשי, והוטלו עליו בין היתר 10 חודשי מאסר בפועל ו-8 שנות פסילה.

19. בחלק מגזרי הדין שהובאו מדובר בנסיבות חמורות יותר שם נקבע רף רשלנות גבוה יותר ובהתאם גם ייקבע מתחם העונש ההולם.

מתחם העונש ההולם

20. לאור מהות העבירות, נסיבות ביצוען כמפורט לעיל, רמת הרשלנות המצויה בין הרף הבינוני לרף התחתון, תוצאותיה הקשות של התאונה, הערך החברתי עליו יש להגן, מידת הפגיעה בו והפסיקה הנהוגה, אני סבור, כי מתחם העונש ההולם צריך לכלול מאסר בפועל שלא יפחת מ-6 חודשים ולא יעלה על 18 חודשים (שיכול שירוצה בעבודות שרות, ככל שאינו עולה על 9 חודשים), ופסילה בפועל שלא תפחת מ-3 שנים (פסילת המינימום הקבועה בחוק) ולא תעלה על 10 שנים.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

21. לקולה אני מביא בחשבון את: עברה התעבורתי המקל של הנאשמת הכולל עבירות מסוג ברירת משפט; הבעת החרטה העמוקה והכנה; נסיבותיה האישיות של הנאשמת כמפורט בטיעוני ההגנה, וכעולה מתסקירי שירות המבחן, ובפרט העובדה כי מדובר באם צעירה לתינוקת, ההשלכות שהיו ויהיו לתאונה ולהליך הפלילי על הנאשמת ומשפחתה; הזמן שחלף מיום התאונה ועד היום, וסיכויי השיקום. כך גם אין להתעלם מהפגיעה האפשרית בפרנסתה של הנאשמת ועיסוקה כמורה, בפרט במהלך תקופת המאסר. משקל של ממש ינתן למצבה הנפשי המורכב של הנאשמת כפי שעולה מחוות הדעת הפסיכיאטרית ומתסקיר שרות המבחן ונזקקותה של הנאשמת לטיפול פסיכיאטרי והליכי שיקום נפשיים. בהקשר זה יודגש, כי לא כל מי שנמצא אשם בתאונת דרכים קטלנית סובל ממצוקה נפשית כה חמורה.

22. אני ער להמלצות שרות המבחן בכל הנוגע לרכיב העונשי המוצע בדמות צו שירות בהיקף נרחב של 400 שעות, צו מבחן לתקופה של 18 חודשים ופיצוי למשפחת המנוח, אלא שאין בו כדי לענות על האינטרס הציבורי המחייב הטלת מאסר בפועל. כידוע המלצת שירות המבחן אינה מחייבת את בית המשפט ושיקול הדעת הסופי לעניין העונש נתון לבית המשפט (ראו בהקשר זה ע"פ 6960/09 **שגיב נ' מדינת ישראל (בימ"ש העליון)**).

עם זאת, כפי שיפורט בהמשך, בדעתי לאמץ חלק מהמלצות שרות המבחן לרבות הטלת צו מבחן, וזאת במטרה לאפשר את המשך הליכי השיקום.

אופן ריצוי עונש המאסר

23. נוכח הנסיבות לקולה, ובפרט מצבה הנפשי המורכב וסיכוי השיקום, אני סבור, שלמרות מהות העבירה, מדובר באחד מאותם מקרים המצדיקים הימנעות מהטלת מאסר מאחורי סורג ובריה נוכח נסיבות אישיות חריגות - ר' בהקשר רע"פ 548/05 לז"ל מדינת ישראל, ע"פ 1319/09 כהן משה נ' מדינת ישראל (בית משפט העליון - 13.5.09). לציין כי הנסיבות שפורטו באותם תיקים, בהם בתי המשפט נמנעו מהטלת מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה, מתקיימות גם בעניינה של הנאשמת כאשר שם נסיבות התרחשות התאונות היו חמורות יותר.

בנוסף יש לתת משקל לכך ששליחת הנאשמת למאסר מאחורי סורג ובריה, ולו לתקופה קצרה, תביא לפגיעה קשה ובלתי מידתית בנאשמת ועלולה בסבירות גבוהה לדרדר את מצבה הנפשי עוד יותר.

כל אלו בצירוף העובדה שרמת הרשלנות במקרה זה אינה מצוי ברף הגבוה, מצדיקים הטלת מאסר בפועל בדרך של עבודות שרות.

24. בכל הנוגע לרכיב הפסילה בפועל, אני סבור שיש להשית פסילה המצויה קרוב לרף הבינוני על פי המתחם כפי שנקבע.

25. בכל הקשור לרכיב הפיצוי, ברי כי כל סכום שייפסק לא יהיה בו כדי ללמד על גודל הפגיעה, הסבל והנזקים שנגרמו למשפחת המנוח, וכל מטרתו של הפיצוי הינה הכרה סמלית בפגיעה שנגרמה למשפחה. מדובר בפיצוי עונשי, ולא ברכיב שנועד להקטין את גובה הנזק שנגרם למשפחת המנוח, ואשר ייקבע מן הסתם במסגרת הליך אזרחי, ככל שתוגש תביעה.

26. בהתחשב במצבה הכלכלי הקשה של הנאשמת לא יוטל קנס.

27. לאור כל האמור לעיל אני גוזר על הנאשמת את העונשים הבאים:

אני פוסל את הנאשמת מלנהוג ו/או מלקבל ו/או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 7 שנים בפועל, בניכוי 90 ימי הפסילה המנהלית בהם הייתה נתונה.

ריצוי הפסילה יחל ביום 26/06/23 בשעה 12:00.

מוסברת לנאשמת חובת הפקדת הרישיון במזכירות בית המשפט, ובהיעדר רישיון נהיגה תקף עליה להפקיד תצהיר ערוך כדין.

ככל שהנאשמת תפקיד את רישיונה במועד מוקדם יותר, תחושב הפסילה בהתאם.

אני פוסל את הנאשמת מלנהוג ו/או מלקבל ו/או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 18 חודשים על תנאי למשך 3 שנים, והתנאי הוא, שהנאשמת לא תעבור עבירה של נהיגה בזמן פסילה, בניגוד לסעיף 67 לפקודת התעבורה ותורשע בגינה.

אני גוזר על הנאשמת מאסר על תנאי לתקופה של 8 חודשים, והתנאי הוא, שהנאשמת שלא תעבור בתוך 3 שנים עבירה של נהיגה בזמן פסילה, בניגוד לסעיף 67 לפקודת התעבורה, או עבירה של גרימת מוות ברשלנות, ותורשע בגינה.

אני גוזר על הנאשמת 9 חודשי מאסר בפועל, אותם תרצה הנאשמת בעבודות שרות בעמותת מעון כפר כנא (חמישה ימים בשבוע). הנאשמת תתייצב לתחילת ריצוי עונשה בתאריך 26/06/23 בשעה 08:00 אצל הממונה על עבודות השרות.

הממונה על עבודות השרות מתבקש לשקול אפשרות לפיה מספר שעות העבודה היומית יעמוד על 6 שעות, וזאת על מנת לאפשר את המשך הליכי השיקום במסגרת שרות המבחן, ובהתחשב במצבה הנפשי של הנאשמת והיותה מטופלת בתינוקת.

מובהר לנאשמת, כי במידה שלא תבצע את עבודות השרות בהתאם להוראות הממונה על עבודות השרות, תופסקנה עבודות השרות, והנאשמת תרצה את יתרת עונש המאסר בבית הסוהר.

אני מטיל על הנאשמת צו מבחן לתקופה של 18 חודשים החל מהיום, במסגרתו תחל הנאשמת בתוכנית הטיפולית בהתאם להוראות שירות המבחן למבוגרים.

מוסבר לנאשמת, כי במידה שלא תמלא אחר הצו הנ"ל, רשאי בית המשפט לבטלו ולהטיל עליה עונש אחר בגין העבירות, בהן הורשעה.

הנאשמת תשלם למשפחת המנוח פיצוי כספי בסך 30,000 ₪.

הפיצוי ישולם עד ליום 02.07.23.

ניתן לשלם את הפיצוי לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, החל מחלוף 3 ימים מיום מתן גזר הדין וזאת באחת מהדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.

מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000 (ניתן לפנות

לנציגים לקבלת מידע במספרים הללו).

במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

המזכירות תעביר עותק מפרוטוקול הדיון לממונה על עבודות השירות ולשרות המבחן למבוגרים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן והודע היום ט' אדר תשפ"ג, 02/03/2023 במעמד הנוכחים.

גיל קרזבום, שופט

הוקלדעלידישחראליאס